

**Formanden:**

Der er ikke ønsker om korte bemærkninger. Tak til hr. Tom Behnke. Så er det hr. Niels Helveg Petersen som ordfører.

Kl. 10:42

(Ordfører)

**Niels Helveg Petersen (RV):**

Jeg vil gerne sige tak til SF, som har foranlediget den her debat; jeg synes, det er en god idé, en rigtig idé, at vi behandler vores forhold til Rusland, og tak for det. Jeg vil også sige tak til udenrigsministeren, som jeg synes holdt en meget god tale, som jeg kan tilslutte mig. Jeg synes, det lykkedes udenrigsministeren at komme nuanceret omkring emnet og understrege, at det, det drejer sig om i vores forhold til Rusland, er at engagere Rusland, ikke isolere, ikke inddæmme Rusland, men netop engagere Rusland.

Vores politik over for Rusland må jo gå på to ben. På den ene side må vi gøre alt, hvad vi kan, i vores forhold direkte til Rusland, altså vores bilaterale forhold til Rusland, for at udvikle samarbejdet, og vi må gøre vores yderste inden for de internationale organisationer, hvor vi møder Rusland, for at udvikle samarbejdet bedst muligt, samtidig med at vi på den anden side både bilateralt og i de fora, hvor vi møder Rusland, fastholder kritikken af de tilbageslag, der er sket på det demokratiske område i de senere år.

Med rette må vi være kritiske og bekymrede over visse træk i udviklingen i Rusland. Jeg er helt enig med hr. Søren Espersen, når han siger, at vi da heldigvis er i den situation, at Rusland har gjort store fremskridt fra Sovjetunionens dage, men det kan jo heller ikke – må ikke – skjule, at der er træk i udviklingen i Rusland, som må give os anledning til stor bekymring.

Udenrigsministeren fremhævede betydningen af samarbejdet med Rusland i nogle af vores vigtige internationale organisationer.

EU er klart det vigtigste instrument, vi har i forhold til udviklingen i Rusland. Det er uhyre vigtigt, at forholdet mellem EU og Rusland udvikler sig godt og engageret. Ikke mindst er det jo vigtigt, at EU bedre end i dag er i stand til at føre en samlet energipolitik, altså som et samlet EU at kunne diskutere med Rusland om energipolitikken. Det er der brug for, fordi Rusland er så betydelig en leverandør af energi til Europa, og fordi vi har brug for dermed at undgå, at enkelte europæiske lande ligesom tages som en slags gidsler i energipolitikken. Derfor er EU her

af helt central betydning i forholdet til Rusland. Det er OSCE også, og det er Europarådet også.

Inden for Europarådet har vi jo set en voldsom vækst i antallet af sager ved Menneskerettighedsdomstolen, ikke mindst sager anlagt imod Rusland, og det er jo godt. Men skidt er det, at støtten fra de europæiske lande til domstolen er så beskedent. Jeg må stærkt opfordre regeringen til at arbejde for, at domstolen får de tilstrækkelige ressourcer til at kunne udføre sit arbejde; det har enorm betydning.

Der var to organisationer, som ministeren ikke nævnte, og det undrede mig en smule. Det ene var Østersørådet, hvor vi jo har en mulighed for at engagere Rusland, f.eks. på miljøpolitikens område. Jeg kan godt forstå, at Østersørådet måske ikke helt spiller den rolle, som det gjorde i 1990'erne, og det er der mange grunde til, bl.a. de baltiske landes medlemskab nu af både EU og NATO, men alligevel er det jo fortsat et redskab, som vi skal benytte og prøve på at få det bedst mulige ud af.

Tilsvarende gælder med hensyn til NATO-Rusland Rådet, som jo er et godt instrument for at diskutere sikkerhedspolitiske emner med Rusland, med den russiske regering. Også det instrument skal vi selvfølgelig gøre, hvad vi kan, for at bruge positivt.

Den amerikanske kommentator Friedman har formuleret noget om, hvad han kalder petrol politics, tror jeg nok han sagde. Det begreb dækker over, at jo højere olieprisen er i verden, jo dårligere har demokratiet det. Han bruger som argument, at de høje oliepriser jo understøtter nogle af de regimer i verden, som har sværest ved at forstå demokratiske spilleregler, som f.eks. Iran og nogle af de arabiske lande. Men det spiller også ind i Rusland.

Den høje oliepris på over 90 dollar pr. tønde gør jo, at den russiske økonomi er stærkt forbedret. Rusland har kunnet afvikle sin gæld, de har et stort overskud på betalingsbalancen. Rusland er i stand til, magter nu at investere i udlandet, og der kan være mange positive sider af det her.

Men en af følgerne er jo altså også en ny russisk selvfølelse, som gør, at Rusland måske tænker mindre på den demokratiske udvikling, end de burde gøre. Den høje oliepris, som jo altså desværre også er en af følgerne af den ulykkelige krig i Irak, er, kan man sige, med til at gøre det sværere at få demokratiske fremskridt også i Rusland.

Jeg kan sige på Det Radikale Venstres vegne, at vi kan støtte det forslag til vedtagelse, som vi